अस्य धातोः ण्यन्ते सर्वाणि रूपाणि भौवादिकचर्चतिवत् (505) बोध्यानि। शतरि Aसञ्चर्चयन्-न्ती। क्तिन्विषये तु 'ण्यासश्रन्थो युच्' (3-3-107) इति युजपवादः, 'चिन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्च' (3-3-105) इत्यादिना अङ् भवति, इति विशेषः। ण्यन्तात् सनि तु रूपाणि लिख्यन्ते—

चिचर्चयिषकः-षिका,	चिचर्चयिषिता-त्री,	चिचर्चयिषन्-न्ती,
चिचर्चयिषिष्यन्-न्ती-ती;	चिचर्चयिषमाणः,	चिचर्चयिषिष्यमाणः,
चिचर्चयिट्-यिषौ-यिषः,	चिचर्चयिषितः-तवान्,	चिचर्चयिषुः,
चिचर्चयिषितव्यम्,	चिचर्चयिषणीयम्,	चिचर्चयिष्यम्,
ईषच्चिचर्चयिषः इत्यादि,	चिचर्चयिष्यमाणः,	चिचर्चयिषः,
चिचर्चयिषितुम्,	चिचर्चयिषा,	चिचर्चयिषणम्,
चिचर्चयिषित्वा,	प्रचिचर्चयिष्य,	चिचर्चयिषम् २; चिचर्चयिषित्वा २.
—	—	

(508) "चर्ब गतौ" (I-भ्वादिः-425. सक. सेट्. पर.)

चर्बकः-र्बिका, चर्बकः-र्बिका, चिचर्बिषकः-षिका, चाचर्बकः-र्बिका, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककर्बधातुवत् (173) ज्ञेयानि।

(509) "चर्व अदने" (I-भ्वादिः-579. सक. सेट्. पर.)

अस्यापि धातोः सर्वाण्यपि रूपाणि कर्बतिवत् (173) बोध्यानि। अस्य धातोः भक्षणार्थत्वेन ण्यन्तात् 'निगरणचलनार्थेभ्यश्च' (1-3-87) इति शतैव। न तु शानजिति विशेषः।

(510) "चल कम्पने" (I-भ्वादिः-832. अक. सेट्. पर.)

घटादिः। ज्वलादिः।

'—भृत्यां चालयेत् कंपने चलेत्।' (श्लो. 158) इति देवः।

चालकः-लिका, चालकः-लिका-[1]चलकः-लिका, चिचलिषकः-षिका, चाचलकः-लिका;

---

1. 'कम्पने चलिः' इति घटादौ पाठात् कम्पनार्थे मित्त्वम्। 'मितां ह्रस्वः' (6-4-92) इति णौ उपधाया ह्रस्वः। कम्पनादन्यार्थे तु मित्त्वं न। शीलं चालयन्=अन्यथा कुर्वन् इत्यर्थः। एवं ण्यन्ते रूपद्वयमर्थभेदेन बोध्यम्।

A. 'सञ्चर्चयन् अपनयानथ बुक्कयिष्णुः श्वेवोग्रशब्दनपरः कररुद्धकाणः।
मल्लो जिजम्भिषुरसूदितवीर्यमीशं मुष्ट्या जजास बहु पाशितवांश्च दोष्णा॥'
धा. का. 3-38